

Szeretettel köszöntöm Önöket, Benneteket a vendéglátó közösség, a **Boldogasszony Iskolanővérek Patrona Hungariae Katolikus Iskolaközpontja** nevében!

Örömmel tölt el bennünket, hogy Rendünk meghívást kapott a "Mindannyian Testvérek" - Afrika programba, mely elsőként éppen egy kongói árvaházat támogat, hiszen néhány évvel ezelőtt közel kerültek szívünkhöz a kongói gyermekek, amikor a **Patrona iskolaközössége befogadott egy kongói menekült nagycsaládot.**

Kongregációnk egy kis bajor városkából indult 1833-ban, de igen gyorsan elterjedt az egész világon. Afrikában ugyan csak az 1970-es években vetették meg lábukat az iskolanővér misszionáriusok, de már alapítónőnk, Gerhardinger Boldog **Terézia anyja is nevelt afrikai gyermekeket.** Erről tanúskodik ez a festmény.

1855-ben ugyanis egy kairói püspök azzal próbált tenni az emberkereskedelem ellen, hogy megvásárolt rabszolga gyermekeket. A kislányokat németországi szerzetesnők gondjaira bízta. Így fogadtak be az iskolanővérek is számos fekete kislányt müncheni iskolájukba. Sajnos ez a kísérlet nem sikerült, mert a gyermekek nem tudták elviselni a környezetváltozást, és korán meghaltak tuberkulózisban. Csak egy maradt meg közülük 34 éves koráig. A nővérközösségben élt, segítette a szolgálatukat a portán, a kollégiumban, a kézimunka tanításban. Különlegességnek számított a bajor fővárosban, **Fekete Helénának** nevezték el.

Ma az iskolanővérek Afrika hat országában, **Gambiában, Ghánában, Nigériában, Kenyában, Sierra Leonében és Dél-Szudánban** szolgálnak. Élő kapcsolatban vagyunk velük. Többen jártak közülük hazánkban, és több magyar iskolanővér is megfordult már Afrikában. Fidelis nővér egy egész éven át egy gambiai iskolában tanított. Róla láthatunk képeket a montázsban, és ő lesz rendünk részéről ennek a projektnek az összekötője.

Az afrikai nővérekkel való kapcsolat engem megtanított egy fontos dologra, amit szeretnék megosztani. Korábban úgy gondolkodtam, hogy Afrikának szüksége van ránk. Ez részben igaz és fontos is, hogy összefogjunk értük, és segítsük őket. De rájöttem, hogy **nekünk is szükségünk van Afrikára**, az ő segítségükre, az ő támogatásukra. Tanulhatunk tőlük. Elsősorban életszeretetet, életbölcsséget, élő keresztény hitet.

Találkoztam olyan iskolanővérekkel, akik Afrikában voltak misszióban. Közös volt bennük, hogy MIND "MEGFERTŐZŐDTEK" AFRIKÁBAN. És most nem valamilyen vírusra gondolok. Mind visszavágytak, rengeteget gondoltak vissza, hiányzott nekik Afrika. Mert olyan **sokat kaptak Afrikában, miközben azért mentek oda, hogy ők adjanak.**

A Mindannyian Testvérek Program is azért született meg, mert vannak köztünk olyanok- többek között Székely János püspök atya - , akik ebben az értelemben "megfertőződtek" Afrikában. Azért is jön létre ez a program, hogy az afrikaiak **életszeretéből, életbölcsségéből és élő keresztény hitéből mint erőforrásból merítsünk, kövessük példájukat.**

Nem véletlen, hogy jelenleg Afrikában van a legtöbb szerzetesi és papi hivatás. Igaz ez a mi rendünkre is. A jelenlegi nemzetközi novíciátusi csoportunkban 8 afrikai novícia van, 2 magyar és 1 brazíliai. És hasonlóképpen volt ez az előző csoportban is, és már látszik, hogy a következőben hasonlóak lesznek az arányok. Tőlük jön most az erő, a megújulás.

Rendházunk nappalijában ez az afrikai jel van kitéve a falra. **E jel az afrikai keresztények titka.** E jel mindent megmagyaráz életszeretükről, életbölcsségükről, élő hitükről. A jelentése: ISTEN MINDENEK FELETT. Ebben bíznak, és ha kell, ezért a vértanúságot is vállalják.

E jel szerepel az afrikai iskolanővérek egyenruháján. Ahová mennek, ezt hirdetik jelenlétükkel: ISTEN MINDENEK FELETT.

Most, amikor arra szántuk el magunkat, hogy testvéri kapcsolatba lépünk Afrika népével, támogatni szeretnénk az ott élőket, ne feledjük, hogy eközben mi is tanulhatunk tőlük, gazdagodhatunk általuk. Ma tanuljuk meg tőlük ezt az egy mondatot:

ISTEN MINDENEK FELETT.